

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele firmei IWKA din R. F. Germania

Vineri, 12 octombrie, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit pe Hartmut Prellwitz, președintele firmei

IWKA din R. F. Germania, aflat într-o vizită în țara noastră. În cadrul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate unele

aspecte ale colaborării între întreprinderi românești și firma IWKA din R. F. Germania. La primirea a luat parte Gheorghe Oprea, prim viceprim-ministru al guvernului.

Reprezentantul televiziunii A. R. D. din R. F. Germania

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri dimineața, pe Peteț Miroschne-

koff, șeful studioului central din Viena al televiziunii ARD,

din R. F. Germania, căruia i-a acordat un interviu.

Trimisii speciali ai ziarului „Die Welt” din R. F. Germania

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri după-amiază, pe Manfred

Schell, redactor șef adjunct al ziarului „Die Welt” din R.F. Germania, și pe Carl Gustaf

Strohm, corespondent pentru Europa de est al aceluiași ziar, cărora le-a acordat un interviu.

PROIECTUL DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R. în dezbaterea poporului, a întregului tineret al țării

Înnoirea și modernizarea — principalele atribute ale producției de utilaje tehnologice pentru industrie

Proiectul de Directive, program viitor de acțiune al partidului, al întregului popor, cuprinde obiective, linii directoare, propune ritmul de dezvoltare de însemnătate excepțională pentru destinul țării. O asemenea prevedere este și cea privitoare la dezvoltarea utilajelor tehnologice pentru industrie, pe baza cuceririlor științei și tehnologiei moderne, până la un nivel de 750-800 mii tone în anul 1990, ceea ce înseamnă o creștere, față de anul 1985, de 102-110 la sută. Despre dezvoltarea utilajelor tehnologice pentru industrie, domeniile prioritare, caracteristicile producției viitoare ne-a vorbit tovarășul Tănase Oprea, director general adjunct în cadrul M.I.C.M. Două direcții prioritare vor caracteriza producția de utilaj tehnologic pentru industrie și anume perfecționarea și modernizarea utilajelor existente în vederea îmbunătățirii tuturor parametrilor tehnici și funcționali și crearea de utilaje noi, cu performanțe ridicate. Ne vom axa îndeosebi pe dezvoltarea utilajelor destinate asigurării bazei energetice a țării. Astfel, în domeniul utilajelor tehnologice pentru lucrări miniere vom

acorda atenție utilajelor pentru exploatarea de suprafață, continuând acțiunile de asimilare masivă, de diversificare.

dar și pentru exploatarea din subteran se vor intensifica acțiunile de dotare a exploatarea de complexe mecanizate, menite să asigure realizarea în condiții optime a programului energetic al țării. La Rul Mare, în Retezat lucrează prototipul unui utilaj de mare eficiență care poate fi utilizat fie pentru galerii de înaintare — cu viteza ridicată — fie, pentru canalele de aducțiune ale hidrocentralilor. Vom accentua tendințele de realizare de echipamente de încălcare-transport acționat termic cu motoare antipoluante și antigiztoase. Și domeniul utilajului petrolier va purta semnele cuceririlor științei și tehnologiei moderne. Vor fi realizate și puse în funcțiune utilaje de foraj, de mare adâncime, de până la 10.000 metri; instalații pentru zone greu accesibile, transportabile cu elicopterul; utilaje care să lucreze în medii cu temperaturi foarte ridicate și foarte scăzute, de la +50°C la -50°C, utilaje care să reziste la acțiunea agenților corozivi, la presiuni foarte mari. De asemenea, se va acționa în

Am depășit deja etapa a IV-a de asimilare și realizare a unor utilaje cum sint excavatoarele ERC 1400, mașina de haidat IH-6500. În mod simi-

EMERIC SEKELY
(Continuare în pag. a II-a)

Știința tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

În spiritul indicațiilor, orientărilor și sarcinilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu

INTENSĂ MOBILIZARE ÎN AGRICULTURĂ LA CULESUL RECOLTEI ȘI ÎNSĂMÎNȚĂRI

Lucrătorii ogoarelor comunei Scornicești, județul Olt, au încheiat recoltarea porumbului

Lucrătorii ogoarelor comunei Scornicești, județul Olt, au încheiat recoltarea porumbului de pe întreaga suprafață. În telegrama adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, de comitetul de partid și consiliul de conducere ale cooperativei agricole de producție Scornicești, se spune: Oamenii ogoarelor de pe meleagurile Scorniceștiului, răspunzând prin fapte de muncă la înaltele îndemnuri adresate de dumneavoastră, mult stimată și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, de a stringe recoltele cât mai grabnic și de a acționa energic pentru pregătirea campaniei de însămînțări, au reușit, printr-o mobilizare exemplară, să adune roadele deosebit de bogate ale acestei toamne, de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb. Printr-o organizare ireproșabilă, prin participarea interesată a tuturor a satului la munca cimpului, am reușit să culegem 20652 tone de porumb știuleți, ceea ce revine 26310 kg știuleți porumb la ha. La fondul centralizat al statului am participat numai la cultura porumbului cu o cantitate de 17 000 tone porumb știuleți, contribuind suplimentar cu 11.000 tone, comparativ cu planul. În același timp, ne-am organizat corespunzător în vederea însămînțării culturilor de toamnă pregătind terenul la un nivel calitativ superior comparativ cu anii anteriori în vederea însămînțării culturilor de toamnă. În momentul de față am terminat de însămînțat cele 900 ha cu grâu și orz, ceea ce constituie o primă garanție a viitoarelor recolte. Concomitent am fertilizat organic peste 450 ha, acțiunea desfășurându-se în continuare într-un ritm susținut. În prezent acționăm în direcția urgentării acțiunii de executare a ogoarelor de toamnă, fiind hotărâți să încheiem și această lucrare în cel mult 10 zile. Folosindu-ne de acest prilej vă adresăm, mult stimată și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai adevărate sentimente de stimă și prețuire pentru tot ceea ce faceți ca țara noastră să devină mai înfloritoare de la o zi la alta, iar agricultura să înregistreze succese tot mai mari de la un an la altul. Toate aceste realizări și succese le dedicăm înaltului forum al partidului — cel de-al XIII-lea Congres — angajându-ne să fim exemplu pentru agricultura țării noastre. Toți comunistii acestor meleaguri și-au exprimat cu căldură adunării de dări de seamă și alegeri dorința și atașamentul la Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la realizarea dumneavoastră în funcția supremă de secretar general al P.C.R., garanția sigură a înaintării României cu pași repezi spre comunism.

Fotografie de ORESTE PLECAN

TINERI ȘI TINERE!

Fiecare zi este acum de maximă importanță pentru realizarea operativă și de calitate a lucrărilor prioritare din campania de toamnă! Acționați cu toate forțele la efectuarea grabnică și încheierea culesului, transportului și depozitarea recoltei, a însămînțării grâului pe întreaga suprafață planificată!

În cel mai scurt timp, toate lucrările încheiate!

Pe Gheorghe Ivanov și Ion Văscu, doi dintre cei mai prieteni mecanizator de la I.A.S. Deta, județul Timiș, îi întâlnim conducând cu iscusință CARP-urile cu care lucrează la recoltatul porumbului. Alături de ei, încă 6 mecanizatori și câțivașii formați ca a recoltați până acum peste 800 hectare cultivate cu porumb. Recolta se transportă din cimp cu ajutorul a 25 de autocamioane, ce realizează în medie câte trei curse zilnice. Pe lângă forțele mecanice acționează și 200 de elevi de la liceul din localitate, care au cules peste 30 de hectare.

GHEORGHE CRĂȘAN
(Continuare în pag. a III-a)

● Organizațiile U.T.C. în munca lor de zi cu zi: SENSUL ACTIV AL PASIUNII
● În bătălia recoltei, un sprijin prețios pentru toți lucrătorii ogoarelor: NECONTENITA LECȚIE A MUNCII
● Cronica plastică: UN AER DE CONSIGNAȚIE
PAGINA A 2-A

TINEREȚEA ORAȘULUI

Sunt locuri prin care, dacă treci, nu le poți uita niciodată. Sunt oameni pe care, cunoscându-i, îi așezi între filele „cărții tale de învățătură” — mereu mai aproape de inimă, ca pe dascăli de seamă, nevoiași. Bărbații mai tineri își puneau busuioc sub cămașile albe de în și mergeau pe lângă care înginind cîntecele lor îndrăgite în șezănoare. Cei mai în vîrstă fumau țigări și minau vitele coplesite sub greutatea mîr-turisite și mai ales nemărturise pe care le purtau după ei de o viață. Toamna, cînd se împlinea ziua cea mare a tîrgului, negustorii scuturau praful de bainele învechite, revopseau firmele și-și strîgau în piață marfurile. Seara, tîrării, tineri și vîrstnici, se întorceau mai sărați către satele lor și se risipeau, fiecare înspre grijele și nevoile caselor. Pămîntul este veșnic și păstrează în memoria lui vremurile. El păstrează zestre de suflet a românului, a cîmpeniului, cum erau numiți oamenii acestor ținuturi, și-au păstrat neatinsă mîndria lor de oameni liberi, obiceiurile și datinile străvechi, zestre faclorică de o neasemuită frumusețe. Dar, a trebuit să vină timpul acesta înnoitor care să ridice la adevărată ei valoare „mîndria” oamenilor liberi, să redea vieții dragostea de viață, să redea cîmpii înnun său de profundă împlinire într-o liniște și

MARIN RADA

Din cronică întrecerii

Încă din primele zile ale acestui trimestru, oamenii muncii din numeroase unități economice au înscris noi succese în întrecerea socialistă cu se desfășoară în cinstea celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

9 200 TONE CĂRBUNE PRODUȚIE SUPLEMENTARĂ

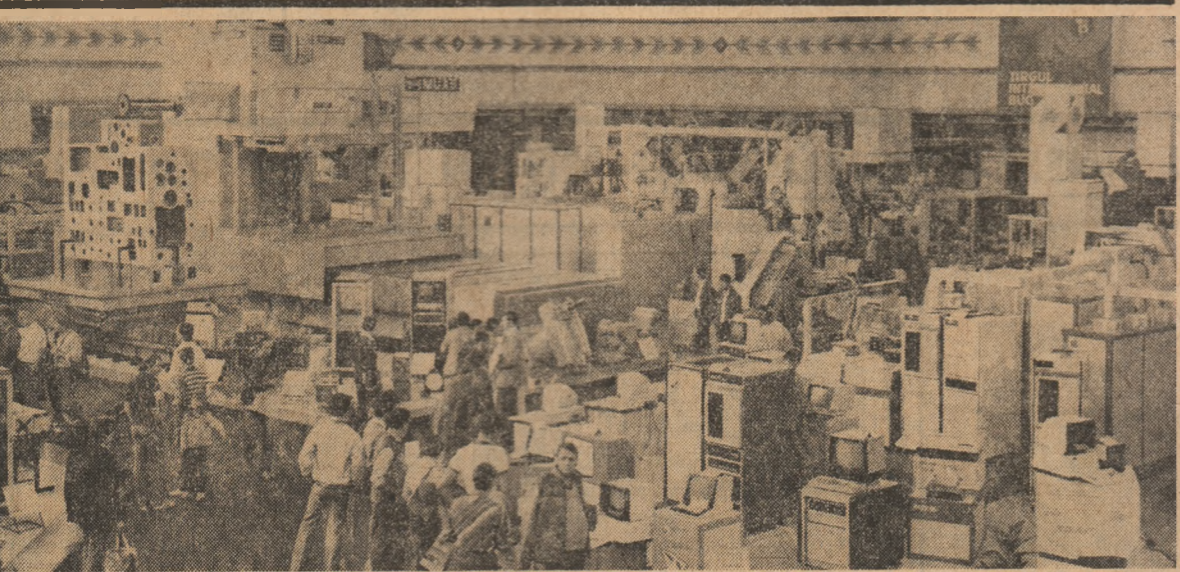
Întreprinderea minieră din Comănești, județul Bacău, a înscris în grafiul întrecerii socialiste, de la începutul anului, o producție suplimentară de cărbune de 9 200 tone. În mai puțin de două luni de cînd au intrat în exploatare rezervele din noul panou carbonifer de la sectorul Lumina, media zilnică a extracției a fost de 170 tone, ceea ce echivalează cu o producție de aproape 10 000 tone anual, cantitate egală cu cea înscrisă în angajamentul asumat pe anul în curs de către minerii de pe Valea Tronșului. Au fost realizat cu succes și reallii indicatori, înregistrându-se un spor de 15 milioane lei la producția marfă, o depășire a producției nete planificate de 9 milioane lei și a beneficiilor cu 7 milioane lei.

O MODERNĂ LINIE TEHNOLOGICĂ LA TULCEA

În cadrul unității de industrializare a lemnului din Tulcea a fost pusă în funcțiune o modernă linie tehnologică de sortare și preindustrializare a lemnului, care a atins parametrii proiectați cu patru luni mai devreme față de termenul prevăzut inițial. Odată cu racordarea la circuitul productiv a acestei noi capacități industriale, menită să valorifice superior materia primă lemnosă din masivele nord-dobroge, productivitatea muncii a sporit de 2,5 ori, iar indicatorii de valorificare pe cale industrială a lemnului a crescut de la 63 la 89 la sută.

ONORAREA SARCINILOR LA EXPORT

Colectivul Întreprinderii de accesorii pentru mașini-unelte din Biał, județul Alba, unitate care și-a câștigat un bun renume pe piața externă, datorită calității produselor sale, promptitudinii cu care își onorează obligațiile contractuale, adaptează continuu a nomenclaturii de fabricație la cerințele beneficiarilor, raportează îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor la export pe 10 luni ale anului. Avansul de timp câștigat, e și măsurile tehnico-organizatorice întreprinse de consiliul oamenilor muncii pentru impulsivitatea livrării la export, creează condiții ca, pînă la finele lunii octombrie, să fie expediate suplimentar, pe adresa unor parteneri de peste hotare, produse în valoare de 3,5 milioane lei, reprezentînd echipamente și dispozitive de înaltă tehnicitate.

TIB '84: Expresie elocventă a politicii României socialiste de dezvoltare a colaborării economice internaționale

Începînd de joi, 11 octombrie, cea de-a X-a ediție a Tîrgului internațional București, găzduită de Complexul expozițional din Piața Științei, și-a deschis porțile. Inaugurarea ediției jubiliare a Tîrgului internațional București, manifestare economică și comercială internațională devenită tradițională, ce se desfășoară sub generoasă deviză „Comerț — cooperare — dezvoltare — pace”, a avut loc în prezența

secretarului general al Partidului Comunist Român, președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, cititorul României moderne. Prezența secretarului general al partidului nostru la acest eveniment marcant al vieții economice românești și internaționale constituie o nouă și elocventă dovadă a grijii permanente pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu o poartă propagării României socialiste, ridicării patriei noastre pe noi culmi de progres, civilizație și bunăstare, a activității neobosite desfășurate de către conducătorul iubit al partidului și statului nostru pentru dezvoltarea relațiilor economice ale țării noastre, extinderii legăturilor de colaborare cu toate statele, pentru instaurarea în întreaga lume a unui climat de des-tindere și pace.

ION D. CUCU
(Continuare în pag. a V-a)

Curențe de idei și confruntări
de opinii în lumea contemporană

LUMINI ȘI UMBRE ALE MEDITAȚIEI FILOSOFICE DESPRE CONDIȚIA UMANĂ

PAGINA A IV-A

IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL XII-LEA AL P.C.R. Înfăptuirea exemplară a indicațiilor și sarcinilor trasate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu

PRODUCȚIA DE EXPORT — O PRIORITATE A FIECĂREI ZILE DE LUCRU, A TUTUROR ACȚIUNILOR TINERILOR În unitățile industriei brașovene

La întreprinderea de unelte și scule Brașov

Promptitudinea onorării comenzilor trebuie și ea „alinată“ la standardele internaționale

Puternic pentru economie al țării, Brașovul ocupă un loc important în ce privește volumul exporturilor, de aici plecând zilnic spre toate colțurile lumii o gamă largă de produse ale construcției de mașini, ale industriei chimice sau ale industriei ușoare. Tractoarele fabricate aici, autovehiculele, utilajele chimice, altele numărate măruri realizate în întreprinderile județului sunt apreciate elogios în zeci de state, de pe toate continentele. Dovadă, însă, livrările la export, de la un an la altul mai mari, precum și depășirile înregistrate după 9 luni de activitate în 1984 la acest important indicator, depășiri care se ridică la aproape 100 milioane lei peste nivelul contractelor, multe unități de vânzare fiind pentru care există contracte ferme. În spiritul orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie făcut totul pentru ca, cel mai târziu până la 15 decembrie, mărurile contractate în 1984 să

fie livrate, astfel ca în perioada următoare să poată fi temeinic pregătită producția anului viitor. Organele și organizațiile de tineret, teți factorii răspunzători din fiecare unitate economică trebuie să facă mai mult pentru caștientizarea tuturor producătorilor de bunuri materiale, a tuturor tinerilor de importanță calitativă, de competitivitate, de necesitate realizării cu prioritate și în condițiile cerute a producției de export. Potențialul tehnic, material și uman de care dispune puternic Brașovul, în același timp, execută produse necesare fabricării unor mașini și utilaje complexe, solicitate pe piața externă, repere importante din componența tractoarelor, autovehiculelor, autoturismelor, al altor măruri de acest gen.

Unelte și scule fabricate la Brașov, fie cele care însoțesc mașinile și tractoarele exportate de țara noastră, fie cele care sunt necesare pentru construcția de mașini din țări cu o bogată tradiție în domeniu, sunt livrate în câteva zeci de state. Ideea care este sugerată și de o achiziție a planetei noastre, executată în intrarea anului dintr-o modernitate este aceea de a întreprinde de unelte și scule, din țări și alte scule de mină, frumos înălțate în cercuri prismatici meridiane și paralele globului. În acest an, de pildă, cum aflăm de la ministrul economiei Dan Dăbuleanu, din cadrul serviciului plan-dezvoltare al unității, pe lângă firmele tradiționale din țările socialiste 19 firme din țările vestice au adresat comenzi pentru un mare volum de produse. Și există perspectiva certă ca acest număr să crească alți parteneri alături de ultimii vreme comenzi urgente.

La întreprinderea „Electroprecizia“ Săcele

Octombrie — lună a realizărilor record la export

Prima parte a anului a fost mai puțin bogată în realizări la export pentru tinerii colectivi de muncă la întreprinderea „Electroprecizia“. Din motive obiective dar și datorită unor lipuri organizatorice prevederile planului, în primul semestru, nu au fost îndeplinite. Și în trimestrul al treilea livrările s-au situat, în general, sub posibilitățile unității. În septembrie, însă, planul de export a fost depășit cu 33 la sută. „Fapt posibil, cum ne declara șeful inginerului Vasile Tiut, din cadrul compartimentului export, printr-o mai bună mobilizare a întregului colectiv, prin eliminarea unor lucrări înguste pe fluxul de montaj și organizarea mai bună a muncii, îndeosebi în sectorul de fabricație al polizoarelor“.

De câteva zeci de mii de motoare electrice și de alte câteva zeci de mii de polizoare, de echipamente electrice pentru mașini și tractoare. Toate aceste produse au ajuns în decursul acestei luni și în prima parte a lunii noiembrie la beneficiarii. Sunt condiții create în acest sens, știut fiind că timpul prezintă acum mai mult decât oricând? Răspunsul celor cu care am purtat discuții pe această temă, în secții, a fost de fiecare dată da! Cel mai convingător răspuns la întrebarea de mai sus îl constituie însă faptele. Respectiv, iată, modul în care se desfășoară în aceste zile activitatea în toate compartimentele unității, și cu deosebire acolo unde se execută produse destinate exportului.

Cu toate acestea, în cele aproape trei luni rămase din acest an a rămas de executat un important volum de măruri contractate cu partenerii străini. „Este vorba — cum remarcă directorul tehnic al unității, tovarășul inginer Ioan Andrei —

de câteva zeci de mii de motoare electrice și de alte câteva zeci de mii de polizoare, de echipamente electrice pentru mașini și tractoare. Toate aceste produse au ajuns în decursul acestei luni și în prima parte a lunii noiembrie la beneficiarii. Sunt condiții create în acest sens, știut fiind că timpul prezintă acum mai mult decât oricând? Răspunsul celor cu care am purtat discuții pe această temă, în secții, a fost de fiecare dată da! Cel mai convingător răspuns la întrebarea de mai sus îl constituie însă faptele. Respectiv, iată, modul în care se desfășoară în aceste zile activitatea în toate compartimentele unității, și cu deosebire acolo unde se execută produse destinate exportului.“

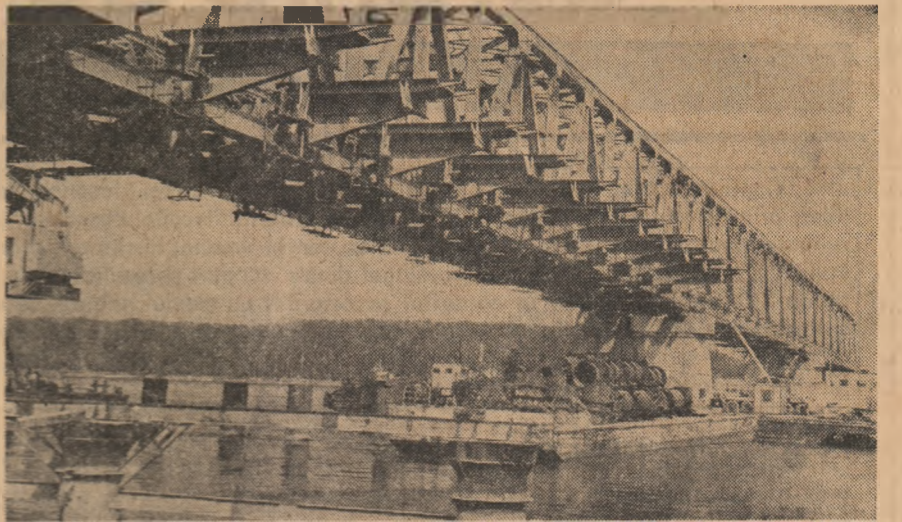
de muncitori care lucrează în schimburi prelungite. Activitatea tehnică a fost înaltă cu noi specialiști, coordonați direcți de directorul tehnic al întreprinderii. Zilnic se fac analize, soluționându-se prompt toate problemele privitoare la export, la realizarea volumului de măruri contractate în acest an. Un sprijin substanțial este primit și din partea compartimentului aprovizionare tehnic-materială. În secții există permanent materii prime scicite pentru imprimarea unui ritm cât mai înalt de lucru.

Prețios este și spiritul tinerilor, al organizației U.T.C. din întreprindere. În această perioadă intensificându-se acțiunile întreprinse în serviciul producției sau în direcția măririi calității. „Sintem pe deplin conștienți“, ne declara Mircea Moraru, secretarul comitetului U.T.C., de necesitatea onorării în cele mai bune condiții a contractelor încheiate la export. Toți tinerii de aici știu că această este o condiție a menținerii prestigiului câștigat de produsele noastre pe piețe precum S.U.A., Olanda, Franța, Italia, Belgia, și în toate țările socialiste. O condiție a menținerii dar și a sporirii prestigiului câștigat, astfel încât anul viitor să exportăm un volum și mai mare de produse. Iată de ce, începând din această săptămână vom organiza noi acțiuni de muncă patriotică, vom prelua în execuția formărilor de tineri loturi importante de produse, astfel încât luna octombrie să fie o lună record în ce privește realizările la export“.

Acasta ca urmare a faptului că toate scule, toate sursele de unelte fabricate aici în unitatea brașovenească corespund standardelor internaționale, fiind alinate la cererile venite pe plan mondial în ce privește dimensiunea, rezistența și, întrucât colectivul întreprinderii este permanent preocupat de largarea gamei de fabricație care în prezent cuprinde peste 1.400 tipodimensiuni, de sporirea calității produselor și largarea funcționalității, de înfrumusețarea aspectului acestora. Preocupări care sînt tot mai mult accentuate în secții după ce toate forțele unității se află mobilizate în secțiile de fabricație în vederea recuperării în cel mai scurt timp a restanțelor înregistrate în prima parte a anului la export, pentru onorarea tuturor contractelor și a comenzilor suplimentare adresate, cum arătam, de curând unității.

O atenție deosebită este acordată agregatelor unor operații, în special la grupele de produse „chei“ și „cheie“, foarte solicitate de parteneri străini. Prin trecerea preluării acestor produse pe mașini agregate producția va crește substanțial, astfel ca să poată fi mai prompt onorată fiecare comandă. Pe de altă parte, au fost asimilate noi tipuri de unelte și scule, între

care se disting cheile dinamometrice, realizate pentru scopurile gamei de momente cuprinsă între 0,3 și 200 daNm. Apoi, au fost alecitate și combinații de deschideri la unelte și scule aflate în fabricație, trusele fiind alcătuite într-o armonică corespunzătoare cerințelor fiecărui beneficiar în parte. Demersurile de înaltă și sculelor depuse pentru asigurarea unor scule pentru industria electronică și electrotehnică, scule care deja s-au impus pe piața externă prin calitatea lor deosebită, prin largă funcționalitate. Rămâne însă ca aceste preocupări să fie dublate de o mai mare responsabilitate în ce privește execuția și livrarea promptă a fiecărei comenzi în parte, lucru cu atât mai valabil în aceste zile cînd se cer eforturi sporite din partea tuturor muncitorilor și specialiștilor în vederea onorării contractelor încheiate în 1984 și pregătirii primelor loturi de producție pentru comenziile din 1985.

Podul de la Fetești Foto: O. PLECAN

Angajamentele asumate în întrecerea socialistă, onorate prin exemplare fapte de muncă

Printre întreprinderile din țara noastră profilate pe construcția utilajului, minier pentru exploatarea de la înălțimi de mare adâncime, se numără și U.T.M. Trgu Jiu, unitate relativ nouă, cu un colectiv tânăr, dar foarte înzestrat, ce a reușit să deosebească în ultimii ani să se impună atât prin realizarea ritmică a nivel superior a tuturor indicatorilor de plan, cât și prin calitatea produselor sale destinate în primul rând lucrătorilor minier din Gorj. Așa cum rezultă și din structura producției sale, aflată în curs de diversificare, de asimilare a noi și noi produse, ponderea o au subsamblurile pentru excavatorul cu comandă portabilă tip ERC 1400, precum și pentru excavatorul cu roată port-cupe de 470 m.c. Acestora li se adaugă circa 50 de poziiți piese de schimb pentru utilajul tip excavator cu comandă portabilă pe șenile tip CBS 1200, al cărui prototip se află în fază de finalizare, precum și căruciorul cu bandă pe șenile tip CBS 1600.

— Rezultatele pe primele nouă luni ale anului, ne-a declarat economistul Valeriu Andrei, secretarul comitetului de partid, confirmă speranțele și încrederea noastră că, acționînd în spiritul sarcinilor și indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Constituția de lucru de la C.C. al P.C.R., ca și cu alte prilejuri, vom reuși să încheiem bine acest an, creînd astfel o bază trainică pentru producția ultimului an al cincinalului și, în perspectivă, pentru cincinalul viitor cînd, așa cum se arată în proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R., în domeniul utilajului minier și a echipamentelor de mare productivitate pentru mecanizarea lucrărilor din subteran și de la suprafață. Astfel, principalii indicatori au fost realizați după cum urmează: producția marfă — 102,6 la sută, producția netă — 105,5 la sută, producția marfă vîndută și încasată — 120 la sută, piese de schimb — 103,7 la sută, autoutilitări — 194,6 la sută. Ceea ce este, de aseme-

nea, îmbucurător este faptul că nici unul dintre produsele noastre nu a pus probleme de calitate, unele esecizări care au mai apărut în fazele de montaj al utilajelor fiind rezolvate operativ de echipa noastră de service și cărei membri — cadre tehnice cu experiență — sînt capabili să intervină în orice fază a lucrărilor amintite.

La I.U.M. Tg. Jiu

— Rezultatele pe primele nouă luni ale anului, ne-a declarat economistul Valeriu Andrei, secretarul comitetului de partid, confirmă speranțele și încrederea noastră că, acționînd în spiritul sarcinilor și indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Constituția de lucru de la C.C. al P.C.R., ca și cu alte prilejuri, vom reuși să încheiem bine acest an, creînd astfel o bază trainică pentru producția ultimului an al cincinalului și, în perspectivă, pentru cincinalul viitor cînd, așa cum se arată în proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R., în domeniul utilajului minier și a echipamentelor de mare productivitate pentru mecanizarea lucrărilor din subteran și de la suprafață. Astfel, principalii indicatori au fost realizați după cum urmează: producția marfă — 102,6 la sută, producția netă — 105,5 la sută, producția marfă vîndută și încasată — 120 la sută, piese de schimb — 103,7 la sută, autoutilitări — 194,6 la sută. Ceea ce este, de aseme-

neamintă a tuturor cunoștințelor din domeniu în care lucrăm nu este posibilă obținerea unei tot mai înalte eficiențe a muncii noastre, a unei productivități ridicate, în primul rînd, pe seama căreia am și obținut toate sporurile de producție de pînă acum. Dealtfel, pentru creșterea acestui important indicator de plan avem întocmit un plan special de măsuri care, pe lângă perfecționarea pregătirii profesionale, prevede o serie întreagă de îmbunătățiri ale performanțelor mașinilor și utilajelor pe care le avem în dotare. Dintre cele realizate pînă acum și care și-au dovedit pe deplin eficiența, se numără dispozitivul adaptabil pe mașinile pentru efectuarea unor operații mai desebite — este vorba despre dispozitivul de strîngere și frezaj sferic lașăm pentru conectorul de cărbune, autori inginerul Constantin Mirea și strungarul Ion Dunăgău — care a contribuit la scurtarea timpului de execuție a acestor operații (care, altfel, ar fi trebuit făcute în colaborare cu alte unități) cu peste 30 de zile (!), de presa pentru extrarulmenți la axele pentru tamburi, de asimilarea cheii dinamometrice pentru strîngerea surburilor de înaltă rezistență, care pînă acum se aducea din import, de înlocuirea unor componente electronice de pe mașinile unelte din import cu componentele electronice românești etc.

— Un obiectiv de maximă importanță pentru noi, ne spunea la rîndul său inginerul Tiberiu Albu, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, îl constituie continua perfecționare a pregătirii profesionale a întregului personal muncitor, și cu deosebire a tinerilor, pe care am organizat-o pe baza unor tematici adaptate lucrurilor de muncă și compartimentelor funcționale, avînd drept lectori tineri ingineri, interesați ei înșiși de buna desfășurare a acestor forme de învățămînt. Am spus, „obiectiv de maximă importanță“, pentru că fără o însușire

Laurențiu Olan

AMPLĂ MOBILIZARE DE FORȚE LA LUCRĂRILE DIN CAMPANIA DE TOAMNĂ

Iarna care vine!...

Pregătirea corespunzătoare a adăposturilor pentru iernatul animalelor constituie în momentul de față o sarcină prioritară în activitatea tinerilor din județul Marușești. În C.U.A.S.C. Satulung pricoperii și hărnicia cooperantilor s-au concretizat în începerea, deși documentația necesară există iar finanțarea lucrării a fost realizată.

în totalitate, termenul de execuție planificat poate fi chiar devansat. O situație nu tocmai corespunzătoare în ce privește înălțarea prezărilor prevăzute se găsește la ferma zootehnică din Tâmbaia. Explicația este simplă. De fapt, construcția noii materiiții pentru vîci și miei nu a fost începută, deși documentația necesară există iar finanțarea lucrării a fost realizată.

evacuarea mecanică a deiețiilor. Într-o altă unitate, la C.A.P. Oarja de Jos, de curînd au fost date în folosință un grajd modern cu o capacitate de 120 locuri, o baterie de siloz de 1.000 tone și un finar cu un volum de peste 100 tone. Prin urmare, creșterea materiiții a fermii zootehnice din localitate a crescut simțitor. Mai sînt însă de finalizat o serie de lucrări restante la materiițiile pentru vaci și vite, precum și la bucătăria furajeră. Amintim repede din partea constructorului (acestași ca în cazul precedent) se datorează în bună măsură volumului mare de lucrări restante. Desi ultimul termen de dare în folosință a fost 10 octombrie, acesta nu a putut fi respectat. De ce? Pentru că studiul finisării lucrărilor lăsa de dorit. O explicație o constituie insuficiența materialelor livrate, dar și lipsa de operativitate în executarea lucrărilor. Mașina de tocat și măcinat furajelor care urmează să fie montată în vîcierea bucătăriei furajere zace în incinta fermei zootehnice.

SEMNAL

I.E.L.I.F. Baia Mare a amînat în mod repetat deschiderea lucrărilor, acum fiind prea tîrziu pentru a mai recupera cîte ceva. Din acest motiv s-au luat măsuri pentru modernizarea unui grajd vechi, unde să se asigure înălțarea celor 120 animale tinere. Desigur, situația impune o reconsiderare a activității constructorului, măcar pentru perioada anului viitor. La nivelul fermei s-au încheiat lucrările de modernizare de la grajdurile pentru vaci, în momentul de față acționîndu-se la montarea instalațiilor pentru

IOAN GAVRA

Prezența la muncă în cîmp — o obligație, îndeplinită, a întregului sat

La C.A.P. Mosteni, localitate din județul Teleorman, la ora dimineții satul a pustiu și singurele semne de locuire le dau copiii, dar și aceștia sînt elevii din clasele mici, intruși cei din anii mai mari sînt în această perioadă la recoltat. În cîmp zeci de elevi urmau combinate de recoltat. Au rectificat hectare întregi de porumb recoltat mecanic, în același timp au ajutat și la depunerea stivurilor și tone întregi au fost încarcate cu ajutorul lor. Sînt multe nume de dat, dar e mai bine să spunem că fiecare din ei s-a remarcat ca un bun gospodar.

terminată la ferma nr. 1 (șef de fermă Andrei Vasile). Se recoltează la ferma nr. 2 (șef de fermă Roman Ioana). La această oră se ară și se pregătesc organele de loamnă. Ingerina sofă a cooperativelor Elena Rotaru, se află pe solele unde se fac însămînțări, supraveghind formația din care fac parte cei mai buni mecanizați, conduși de șeful de secție Constantin Lepădatu. Merită amintit că toată suprafața destinată grîului este arată, iar discul, fertilizatul și semănatul sînt în curs de realizare. La Buforănești și Mateasa se lucrează cu 6 semănători începînd de la 25 septembrie. Pe ele lucrează mecanizatorii Oris Neagu, Pisalghe Traian, Besleagă Petre, Desculțu Alexandru, Ghebaru Nicolae, Lepădatu Alexandru. Urmează să intre tractoarele și în Tîrnău, Tîcu, Siligie, terenuri care acum se eliberează. Ară zilnic cîte 10 tractoare, mecanizatorii sînt de-a-judez; nu se spune că secția de la Mosteni este una dintre cele mai bune din consiliul unit.

În cel mai scurt timp

utilaje. Majoritatea semînței este din inmulțirea I, sămînță bună, din soiurile care au dat cele mai bune rezultate în această zonă. Sînt de gîs sub brazdă peste 1.000 de hectare și, în acest sens, se fac toate eforturile ca ritmurile zilnice planificate, cele care asigură înălțarea în perioadele optime, să fie respectate. „Convingerea mea este că înainte de 15 octombrie vom putea raporta încheiatul acestui important lucru, care constituie baza viitoarelor recolte. Ne-am propus să depășim producția din acest an, de peste 4.000 kg de grîu la hectar, pentru a obține recolte la nivelul cerut de secretarul general al partidului cu prilejul vizitei în județul nostru. Obiectiv pe care ni l-am fixat și pentru cele 900 de hectare cu orz, recent semănat“, mai adaugă inginerul Deac Petru. Și la I.A.S. Căran semănătorii grîului se desfășoară sub sem-

(Urmare din pag. 1)

mul urgent. Se lucrează cu 15 utilaje, care realizează cîte 200 de hectare pe zi și care colorează sămînța în special din soiul Fundulea (pe 60 la sută din suprafața planificată), iar restul din soiurile Lovrin 32 și 34. Dacă totul va decurge conform organizării noastre, vom finaliza în două-trei zile semănătorii întregii suprafețe de 1.400 de hectare. Avem condiții bune, terenul fiind pregătit din timp, respectînd tehnologiile cele mai potrivite pentru soiurile noastre. Deja 75 la sută din suprafața este arată, zăua lucrînd cu 17 tractoare, pentru a nu afecta

Urele de ice și confruntările de opiri

IN LUMEA CONTEMPORANĂ

Condiția umană constituie o temă constantă a meditației filosofice. Prin pluralitatea întrebărilor, prin diversitatea orientărilor și curentelor, istoria filosofiei dezvăluie prezența preocupării stăruitoare pentru surprinderea specificului existenței umane, luminarea procesului complex de auto-edificare a omului, descifrarea relației dintre scopuri și rezultatele posibilelor fapte, înțelegerea „destinului” omului în contextul raporturilor cu mediul natural, structurile sociale și creațiile culturale ale umanității. În abordarea acestei problematice — care a dobândit în epoca noastră noi dimensiuni — materialismul dialectic și istoric se înscrie în prelungirea unor semnificative tradiții filosofice umaniste.

Perspectiva istorică

Chiar dacă invocă în sprijinul său mesajul lui Socrate, care a centrat discursul filosofic pe problematica omului, sau calitățile morale și intelectuale subsumate de Cicero termenului generic de „umanitas”, ideea de umanism a fost dezvoltată mult mai târziu (F. J. Nietzhammer — 1808) pentru a desemna o mișcare culturală istoric determinată — Renașterea — caracterizată printr-un demers filologic riguros (traducerea, publicarea, reinterpretarea textelor antichității, ignoranță sau deformate de scolastică medievală) și o viză pedagogică (reînnoirea, dintr-o perspectivă modernă, la modelul personalității umane armonioase din antichitatea greco-romană). Dincolo de acceptiunile inițiale — filologia și pedagogia — termenul „umanism” a dobândit, cu timpul, și un sens filosofic, desemnând o anumită atitudine spirituală proprie, într-o măsură sau alta, concepțiilor caracterizate printr-o viză antropocentrică și o preocupare în perfectibilitatea și în capacitatea omului de a se bizui pe propriile puteri spre a-și structura valoric o viață demnă, prin considerarea omului ca scop suprem.

Astăzi cînd dobîndește acest sens — emblematice filosofice — termenul de umanism nu mai desemnează un anumit curent de idei, localizabil geografic și istoric, ci atributul tuturor concepțiilor care, apellînd la diferite interpretări teoretice, promovează atitudinea spirituală antropocentrică înaintea mențiunilor, ignoranță sau demnitate, perfectibilitatea și valoarea supremă a omului.

În această perspectivă axiologică, a fi umanist înseamnă a ierarhiza formele de existență din unghiul de vedere al valorilor „uman-neuman” pentru a lua poziție în favoarea ultimilor raporturilor instituțiilor, comportamentelor care sînt considerate neomenești (deoarece împiedică afirmarea potențialităților creatoare ale omului) și pentru promovarea aceloră considerate omenești (întrucît ar putea contribui la dezvoltarea armonioasă a personalității și la afirmarea omului ca scop suprem). Referindu-se la cuplul de valori „uman-neuman”, pe care sa sprijină orice atitudine umanistă, Marx și Engels atragea atenția, în Ideologia germană, că „termenul pozitiv — omenește — corespunde unor relații determinate, dominante pe o anumită treaptă de dezvoltare a producției și modului de satisfacere a nevoilor, condiționat de aceste relații, după cum termenul negativ — omenește — corespunde încercărilor de a nega aceste relații dominante și modul corespunzător de satisfacere a nevoilor”. De aici decurge o consecință importantă: deoarece conceptul filosofic de umanism nu poate fi definit decât în raport cu o anumită treaptă de afirmare și spre care năzuiește, iar acestea au un conținut istoric și de clasă, variabil în raport cu stadiile dezvoltării sociale și cu referențialul axiologic, înseamnă că în realitate avem de-a face cu un umanism (la plural) și cu o serie de probleme și conținuturi noi de umanism se modifică corespunzător diferitelor etape de dezvoltare istorică a umanității.

Umanismul antic s-a opus mitului genezei divine a omului, a surprins capacitatea lui de a fi „măsurat” tuturor lucrurilor (Protogoras), de a cunoaște și „a se cunoaște pe sine” (Socrate), venind mărșălău omului, așa cum apare ea exprimată în cuvintele lui Sofocle: „În lumii-a multe mari minuni; minuni mai mari ca omul nu-și”. Dar acest umanism, care a avut locul muncii în constelația valorilor și nu se putea ridica pînă la ideea unității genului uman, a condiției umane, deoarece reflecta filosofia asupra modului de a fi specific uman aveau un caracter restrictiv pe de parte și activă pe de altă parte numai valorile proprii colectivității erau considerate conforme cu „veritabila umanitate”, care ale popoare erau excluse (fiind tratate ca barbari).

Umanismul modern se cristalizază începînd cu secolele XIV-XVI, în epoca Renașterii, ca o reacție antropocentrică la teocentrismul specific scolastic medieval, ca o expresie a aspirației spre emanciparea facultăților creatoare ale omului de sub tutela religiei. Cum remarca P. P. Negulescu în cartea sa dedicată Filosofiei Renașterii, „acelor aspirații pe care nimic nu le putea satisface la sfîrșitul vîlului mediu, le-a venit în ajutor, la începutul timpurilor moderne, marea mișcare umanistă. În monumentele literare ale antichității clasice, pe care umanistii le dezgropau, unul citea unii, aspirațiile de cugetare liberă ale o-mului dezbrătat de jurta dogmatică și gîsău, cel puțin o filosofie independentă de teologie”. Prin Petrarca, Lorenzo della Valle, Pico della Mirandola și, în secolul al XVI-lea, prin Erasmus și Montaigne, umanismul renascentist respinge dogmatismul religios, asetic, exaltă bucuriile vieții, pămînteste revendică dezvoltarea nesfințită a aptitudinilor și posibilităților de creație ale omului, manifestă încrederea în rațiunea umană, în capacitatea omului de a-și face propriul destin. Montaigne ajunge chiar la o înțelegere istoricizată și laicizată, a unității genului uman, considerînd că „înțelega povată a filosofiei privește tot altă o viață de rînd a însului, cit și o viață cu o mai bogată țesătură”, deoarece „fiecare om duce în sine tiparul întregii condiții umane”.

În perioada revoluțiilor burgheze și, în decursul, în secolul al XVIII-lea, umanismul filosofic dobîndește noi dimensiuni, ajungînd să afirme că omul este termenul de referință de la care trebuie să pornească totul (Diderot) și că pentru a cunoaște adevărul este necesară recunoașterea omului ca valoare (J. J. Rousseau). Dealtfel, sub influența lui J. J. Rousseau — care a criticat pentru prima oară instruirea umană și s-a pronunțat pentru o cultură „care să permită umanității să-și dezvolte dispozițiile sale ca specie morală”, astfel încît să surmonteze conflictul cu sine însuși ca specie naturală” — Kant a formulat imperativul etic al considerării omului, întotdeauna, ca scop și niciodată ca mijloc. Umanismul filosofic modern și-și îndreaptă atenția asupra problemei etice diferitelor forme de instruire umană (religioasă, politică etc.) în numele unei „esențe umane”, concepută ca o abstracție înrădăcinată în individul izolat. Astfel, pentru Feuerbach, religia apare ca expresie instrăinată a „puterii de gândire, puterii de voință și puterii de iubire”. În aceste înalte puteri sînt esența absolută

a omului ca om”. Apreciind semnificația tradiției umaniste din filosofia modernă și înscriindu-se, cu un timbru specific, în prelungirea ei, întemeierii materialismului dialectic și pozitivistului materialismului dialectic de pe la Feuerbach și drept punct de plecare omul, dar „ca individ izolat” — fapt care în vedere „lumea în care trăiește acest om” și, de aceea, filosofia sa vizază o esență umană abstractă, neglijînd faptul că „nu socrateism de — om — ci omul real, în desfrumarea relațiilor lor reale, creează aceste relații, pe care apoi, în mod retroactiv, — le înfățișează și le reprezintă, le conștientizează și le justifică drept determinări ale naturii de om”. Prin abordarea etic-estetică a omului și tratarea „esenței umane” ca o abstracție înrădăcinată în individul izolat, prin formularea idealului umanist preponderent la nivelul individului (în afara relațiilor sale sociale), prin întretinerea iluziei că acesta s-ar putea realiza doar prin efortul de cultivare intelectuală și autoprotecție morală, independent de structura economică existentă, un asemenea umanism avea fosti limite istorice. Relevanța sa teoretică și etică rămîne semnificativă, iar ecoul mesajului său durează.

În prelungirea acestor tradiții umaniste se desprind principalele umanisme contemporane: umanismul marxist, existencialist, neolunismist, spiritualist etc. care și în crucează influențe și, fără a cădea în divergențe, stabilesc fertile puncte de contact în confruntarea comună cu variantele antiumanismului contemporan (tehnocratic, teoretic sau chiar fascist). Un loc aparte în ansamblul concepțiilor umaniste contemporane îl ocupă un anumit filosof marxist.

Strategia revoluționară

Valorificînd tot ce era pozitiv în marea tradiție de gândire și atitudine umanistă, materialismul dialectic întemeiază un nou tip istoric de umanism, a cărui superioritate teoretică se conjugă cu eficiența practică. Acesta este un umanism care distinge — atât de formele anterioare cit și de celelalte variante actuale ale umanismului — prin două note definitorii: este revoluționar și este socialist. Revoluționar, deoarece redimensionează idealul umanist tradițional al existenței armonioase a omului, oferind fundamentul teoretic și criteriile valorice pentru o strategie a emancipării prin revoluție de sub apăsarea exploatare și lichidarea practică a tuturor surselor locale ale instruirii umane. Socialist, deoarece concepe concret în cadrul raporturilor politice și economice condițiile unei societăți care să garanteze cadrul economic-social și climatul spiritual afirmării potențialităților creatoare ale omului, prin recăderea proiectelor individuale de viață în sarcina cu idealul colectiv al edificării unei civilizații spirituale întemeiate pe respectul demnității umane, pe dreptate și adevăr. „Nu ne propunem — arată vorbărețul lui Engels — să realizăm o societate în care să putem propune uniformizarea omului. Aceasta ar fi o absurditate, un non-sens. Urmărim crearea condițiilor celor mai propice ca omul să se poată manifesta plenar în toate domeniile vieții sociale, fiecărui cu capacitățile, personalității și felul său de a fi, în spiritul omului și întregii societăți, al dragostei de dreptate și adevăr...”.

În virtutea acestor note definitorii, umanismul — așa cum este conceput în documentele programatice ale partidului nostru — reprezintă nu numai o interpretare teoretică a condiției umane, centrată pe cuplul valoric „uman-neuman”, ci și coordonată esențială a acțiunii revoluționare practice de punere în valoare a programului economic și cultural al țării pentru o amplă reconstrucție socială, prin edificarea unei civilizații spirituale care ridică dezvoltarea omnilaterală a personalității umane la rang de scop suprem.

Tocmai caracterul concomitent teoretic și practic — decurgînd din înțelegerea sa pe o concepție materialistă despre societate — conferă umanismului un caracter revoluționar un loc privilegiat în dezbaterea filosofică contemporană asupra condiției umane.

În confruntările de idei din filosofia contemporană apar în prim plan întrebările referitoare la imposibilitatea umane ale proceselor revoluționare, sensul teoretic și responsabilitate umană, problema fetei, raportul dintre individ și colectivitate, dialectica alienării și dezalienării, criza culturii, statutul existenței în societate, problema dialogului, problema progresului științifico-tehnic etc. Raportul dintre creșterea economică și progresul moral sau legitimarea valorilor apasă să orienteze acțiunea umană în contextul socio-cultural și epocii noastre. Dezbateresă amasă problematică — sint de amplitudine și de complexitate — este efectuată printr-un larg registru de interjecții filosofice. Așa cum a reieșit și din lucrările celui de-al XVII-lea Congres mondial de filosofie desfășurat la Montreal în august 1983 și avînd drept temă generală „Filosofia și cultura”, predominanță sînt variantele filosofic-umaniste, astfel încît confruntarea materialismului dialectic și istoric cu alte concepții contemporane despre condiția umană îmbracă preponderent forma unui dialog al umanismelor. Necesară datorită momentelor de divergență (concepțiile filosofice marxiste promovînd umanisme de factură individualistă sau esențialistă, tributare interpretării formei unei „viesi sociale”, dialogul devine posibil datorită momentelor de convergență: pleoarea pentru eman-

cierea morală a omului, pentru libertate și creativitate, considerarea omului ca valoare supremă, respingerea altă a anti-umanismului teoretic (care contestă virtuțile cognitive ale noțiunilor de „om”, „umanism”, „libertate” etc.) și a anti-umanismului practic (caracterizat prin faptul că încearcă să apere structurile sociale, instituțiile și acțiunile care generează instrăinarea, punînd în pericol valorile umane și, uneori, chiar existența umană).

De la nocivitatea „antiumanismului practic” la ambiguitatea „antiumanismului teoretic”

Cele mai virulente forme de manifestare ale anti-umanismului practic contemporan le reprezintă „noua filosofie” și „noua dreptă”. Neîndolenc, aceste curente urmează traiectorii spirituale diferite. Primul pledează pentru autonomia filosofiei, al doilea o dizolvă în pocific-

noave sub raport practic în contextul confruntărilor de idei ale epocii noastre. Altele orientări filosofice, desși — prin promovarea tehnocratismului — promovează un antiumanism practic implicit, cuprînd în „articulațiile” lor și unele teze prin care transpar preocupări umaniste (corelarea cunoașterii cu acțiunea, considerarea filosofiei ca teorie generată a educației, acceptarea meliorismului moral), chiar dacă ele sînt deturmate de la țintă. Într-o asemenea situație se află instrumentalismul, o variantă a pragmatismului, inițiată în S.L.A. de către John Dewey.

Această variantă a neopragmatismului trebuie distinsă net atât de „pragmatismul conceptual” (W. van O. Quine), concepție filosofică raționalistă și umanistă cu importanță ecou cultural, fără respingere „dogmelor” fundamentale ale pozitivismului logic (dichotomia „analitic-sintetic” și criteriul empirist al semnificativității), cit și de semnificativă analiză istorico-critică a cunoașterii științifice (N. R. Hanson, Th. S. Kuhn), sprijinînd pe concepția pragmatistă asupra caracterului fructuos al legilor științei, considerate ca „reguli de inferență”.

Este vorba, deci, în cele ce urmează, numai despre o anumită ipostază a neopragmatismului instrumentalist care, pornind de la așa-numita „teorie generică a adevărului” (elaborată de W. Gemes), a devenit atitudine inspiratoare a ideologiei concretului dezintellectualizat, a cultivării randamentului pentru randament și eficienței pentru eficiență, a tratării diverselor valori (adevăr, bine, frumos) ca variabile dependente de utilitatea pragmatică. Fără îndoială că proiectul fundamental al lui Dewey — concilierea contradicțiilor dintre viața de toate zilele și conștiință, dintre domeniul faptelor și cel al valorilor — se înscrie în prelungirea unor tradiții umaniste. Dar orice tip de umanism acceptat, de regulă, pe lingă valori instrumentale (care sînt mijloace pentru realizarea altor valori), și valori intrinseci (care sînt întotdeauna scopuri). Epigonii actuali ai lui Dewey refuză o asemenea distincție, prouințî-

om” dar „fără om” implică riscul de a justifica o societate industrială pragmatizată și tehnocratizată care alterează nu numai călăuză de vedere care conturează ceea ce Paul Ricoeur numea alt de sugestiv „dialogul umanismelor” în epoca contemporană.

Dialogul umanismelor

Remarca anterioară ne situează într-o altă „zonă” din geografia spirituală a epocii, acolo unde se deschide eventualul larg al punctelor de vedere care conturează ceea ce Paul Ricoeur numea alt de sugestiv „dialogul umanismelor” în epoca contemporană.

Încadrată într-un asemenea context, confruntarea dintre materialismul dialectic și filosofie existențialiste rămîne deosebit de semnificativă. Dincolo de deosebiri dintre ele, filosofie subumane convențional termenului generic de existențialism considerat ca problematic omului și a sensului existenței sale (descalificată teoretic de structuralismul doctrinar) se poate pune, are relevanță teoretică, este cardinală pentru filosofie, dar nu are soluții în viziunea primatului existenței umane (care nu este nici produs, nici simplu „fapt”, ci intenție, proiect), omul este conceput de Heidegger ca un „a-fi-in-jum” care se proiectează liber spre moduri de ființare posibile. Tocmai datorită pentru Heidegger, „indefinitibilitatea existenței umane nu contravine cercetării problemei sensului ei”.

Din această perspectivă, filosofie de factură existențialistă, în diverse variante (M. Heidegger, J. P. Sartre, K. Jaspers, A. Camus), promovează o concepție existencialistă și exaltă libertatea, considerînd-o dimensiune definitorie a condiției umane. Omul ar fi liber pentru că nu posedă

mări, manipularii, reificării și instrăinării umane, fără a putea propune soluții în această privință. Înlocuirea nu numai călăuză de vedere care conturează ceea ce Paul Ricoeur numea alt de sugestiv „dialogul umanismelor” în epoca contemporană.

Într-un alt plan, se profilează în filosofia contemporană un umanism de tip neolunismist, care consideră (impotriva structuralismului doctrinar) că problematica omului are relevanță teoretică și (deținîndu-se de existențialism) că are soluții, dar — apellînd exclusiv la disponibilitățile rațiunii și autoprotecției morale pentru depășirea „crizei valorilor” — întretine iluzia că ele ar putea fi găsite în cadrul sistemului existent. Critice la adresa instrăinării umane și a „scului viitorului” sînt meritori, valorificabile, ca și pleoarea pentru înlăturarea clișajului dintre progresul tehnic și vocația umanistă a culturii. Dar, fie că ne referim la „inlocuirea” înlocuirea tehnocratică print-o meritocrație (A. G. Tymieniecki), fie „inlocuirea planificării economico-centrice print-o planificare umanistă” (A. Toffler), în egală măsură se omite că sistemul social capitalist generat prin structura sa economică și de clasă a tipul de politică culturală elitistă și de planificare economico-centrică, punîndu-și peetea asupra unor efecte dezumanizante ale progresului științifico-tehnic contemporan.

Tocmai acest aspect apare surprinza unui reprezentant al Școlii de la Frankfurt (de la M. Horkheimer și Th. Adorno, pînă la H. Marcuse și J. Habermas), care consideră că problematica omului poate fi abordată relevant printr-o concepție filosofică care nu pot fi găsite în interiorul sistemului capitalist, ci printr-o „schimbare radicală a societății... obiective necesară”. Intîlnim, în acest context, o viziune umanistă mai radicală în care — la H. Marcuse și în unele freudene sînt interferate cu unele idei de inspirație marxistă.

Marcuse reevaluează critic teza întemeietorului psihanaliză despre caracterul repressiv al oricăror norme culturale, care ar asigura pentru națiunile, construcția operelor de civilizație și istoricizarea unor relații umane durabile conform „principiului realității”, opunîndu-se „principiului plăcerii” (și, implicit, aspirației spre adevăr). El se străduiește să elaboreze o viziune umanistă de tip repressiv, pornind de la constatarea că, în societatea industrială avansată de tip capitalist, productivitatea și eficiența au devenit „scop în sine” astfel încît „principiul realității” propriu oricărei culturi funcționează o viziune umanistă dată a „principiului randamentului”, care este propriu doar societății orientate spre cișig și concurență. În noile împrejurări, cultura ar dobîndi o funcție de organizare a vieții sociale și menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este liber, în vreme ce de fapt o duce din ce în ce mai rău. Altfel, explică Marcuse — viața omului presupune două dimensiuni: dimensiunea socială (prin care se integrează în valorile sistemului) și dimensiunea individuală în care omul este liber să se exprime și să se realizeze. În această privință, Marcuse critică asupra sistemului de organizare a vieții sociale și de menținerea civilizației, ci de luptă pentru dominare socială, pentru profit. În acest mod Marcuse întrevide posibilitatea depășirii situației artificiale print-o cultură „non-repressivă” și denunță, cu o viziune critică, societatea capitalistă de tip tehnocratic, deoarece este în ansamblu ei irațională, manipulatoră a falselor trebuințe ale „omului unidimensional”, ajungînd să comită o crimă de „lezare a omului”. Să atrofieze trebuința omului de a schimba starea de fapt, hipertrofiindu-l reflexive de integrare în sistem, creîndu tipul „omului unidimensional” care, asemenea personajului voltirian din Candide, ar avea falsă impresie că este

